

Zpravodaj[★]

P L Z E Ň S K Á D I E C É Z E

1

23

**Nové motto naší diecéze
pro rok 2023**

**Rozhovor
s Jindřichem Fenclem**
o synodě a společenství v církvi

**Ohlédnutí
za Světovým dnem chudých
v Plzni** s účastí papežského
nuncia Jude Thaddeuse Okolo

Kdo by nás
mohl **odloučit** od
lásky Kristovy?

Motto plzeňské diecéze na rok 2023

srov. Ř 8,35

Diecéze plzeňská

Úvodník

Nový rok 2023 je tu! Co má pro nás přichystaného?

Z médií situace moc pozitivně nevypadá. Proto mám velikou radost, že biskup Tomáš pro letošní rok vybral motto, které nás ve chvílích chmur a zašedlých myšlenek může nakopnout, vytáhnout a namotivovat jít dál – nejen v každodenním životě, ale hlavně v životě s Bohem.

Jistě je, že se v lednu uskuteční Tříkrálová sbírka, která každoročně pomáhá potřebným. Sama jsem se několikrát na koledu, tehdy s malými sourozenci a hudebními nástroji, vydala a vždy to byl zážitek jak pro naši skupinku, tak i pro většinu lidí, které jsme navštívili. Navíc nás hřál dobrý pocit z opravdu smysluplné pomoci.

Synodální proces v církvi je v plném proudu, a i letos bude církev pokračovat v přípravách na celosvětové setkání, které se uskuteční příští rok v Římě. Jedním z témat synody je i společenství, které je pro některé věřící bližší, pro některé vzdálenější. O tom, co pro církev „společenství“ neboli „komunio“ znamená, si můžete přečíst v rozhovoru s Jindřichem Fenclem.

Rádi bychom, aby si v tomto Zpravodaji každý čtenář našel to své. Proto jsme se rozhodli přidat několik nových rubrik: Teologické okénko, které se letos bude věnovat vyznání víry; rubriku o vzdělávání v naší diecézi, ve které naleznete informace z církevních škol, budeme do ní také přidávat nabídky kurzů a dalších možností vzdělávání; obrovskou radost mám z doplňovacích a vybarvovacích aktivit pro děti v „Okénku pro děti“, které ilustruje a připravuje Barbora Švédová a v neposlední řadě Vás po celý rok bude zvat Aleš Grubr na toulky plzeňskou diecézí v jeho nové rubrice.

Jak jste si jistě všimli, tento Zpravodaj získal barvu, ale také změnil typ papíru. Recyklovaným papírem chceme poukázat na důležitost cesty k udržitelnosti, nad kterou bychom měli přemýšlet a snažit se jí vydat.

Tímto změny ve Zpravodaji nekončí. Již nyní ale budu velice ráda za Vaši zpětnou vazbu. Uvítám i Vaše přání a tipy na osobnosti naší diecéze, se kterými byste si rádi přečetli rozhovor. Můžete mi je posílat na e-mail zpravodaj@bip.cz.

Přeji Vám příjemné prožití ledna,

Co se stalo

Co se stalo

Světový den chudých v Plzni aneb když se kulturní dům Jas rozjasnil chudými a úsměvem nuncia

Byť s týdenním zpožděním, ale o to požehnaněji, se podařilo oslavit Světový den chudých 2022 s těmi nejchudšími z Plzně. Setkání se uskutečnilo v neděli 20. listopadu v kulturním domě Jas v Plzni na Slovanech. Akce se zúčastnilo asi 70 přátel bez domova, dále pořádající členové společenství K SRDCI, které spoluzaložil a doprovází oblát a kněz Martin Sedloň OMI, nechyběli ani pracovníci Diecézní charity Plzeň a další přátelé organizátorů a přátelé chudých. Zúčastnila se i nestorka a matka chudých Anička Srbová. Přítomen byl také zástupce oddělení sociálního začleňování města Plzně Jakub Václavů s rodinou. Díky dotaci tohoto odboru bylo možné akci uskutečnit. Organizátoři i účastníci měli radost z přítomnosti plzeňského biskupa Tomáše Holuba a papežského nuncia v České republice J. Ex. Jude Thaddeuse Okolo, který celebroidl mši svatou.

U příležitosti tohoto setkání si Martin Sedloň OMI připravil rozhovor, ve kterém se dozvíte více o tom, jak se stane, že svou první mši v plzeňské diecézi slaví nuncius za takových okolností a v obyčejném kulturáku.

Jak se zrodila tato událost, při které se setkaly tak vzdálené světy – svět bezdomovců a svět vatikánského diplomata?

Myslím, že to nejsou zas tak vzdálené světy. Ale je pravda, že kdybych neznal Mons. Okolo z dřívějších dob, tak bychom se ho asi neodvážili pozvat. Samozřejmě to, že Světový den chudých vyhlásil právě papež František, nahrálo nápadu pozvat na naši oslavu nuncia, tedy přímého zástupce papeže u nás v ČR. Co tomu napomohlo nejvíc, byla moje osobní zkušenost s jeho osobou z časů, kdy byl ještě kolem roku 2004 jako rada na nunciatuře v Praze. Tehdejší nuncius Diego Causero světil naše dva spolubratry u nás

v Táboře na Klokotech. Jednoho na jáhna a jednoho na kněze a já to měl tehdy všechno u oblátské strany na starosti. Tehdejší rada Okolo zase ze strany nunciatury.

Čím to, že nuncius světi ke službě právě obláty?

V tomto případě to mělo oblátské kořeny. Mons. Okolo působil při svých minulých praxích také na Haiti, kde se spřátelil s obláty. Jezdil za nimi i ve volném čase. A když přišel do Čech, tak nás obláty pozval na oběd na nunciaturu, aby blíže prozkoumal náš nesmělý dotaz, jestli by pan nuncius mohl vysvětit naše spolubratry. Věděli jsme totiž, že na svěcení přijedou spolubratři z ciziny a bude se na něm stejně hodně překládat. Navíc to, že svěcení bude udělovat zástupce papeže, podporuje vědomí, že jsme svěcení ne pro jednu diecézi, ale pro celý svět. A tato návštěva naše přání nejen umožnila uskutečnit, ale Mons. Okolo pak ještě několikrát přijel do našich farností. Dnes například potkávám naši sousedku Magdalénku, kterou tehdy při Malé pouti v Klokotech Mons. Okolo křtil. Ted' už je jí přes osmnáct a začíná studovat práva.

Přesto všechno asi nebylo bez rizika zvát nuncia mezi bezdomovce a místo do katedrály do kulturního domu.

Samozřejmě. Když si k tomu představíte, že to byla pro nás první akce tohoto typu, protože jinak naše akce pořádáme v mnohem otevřenějších podmínkách např. v parku, v kostele či před kostelem. A také jsme si ani nebyli jistí, že lidé z ulice do uzavřeného prostoru přijdou. K tomu bylo samotným prostorem umocněno riziko možného konfliktu mezi nimi, takže

to byl z mnoha důvodů poměrně velký risk. Proto jsme také mírnili propagaci akce i přítomnost veřejně činných osob. Zprvė proto, aby nás nebylo početně více než účastníků, a za druhé, že celá akce mohla dopadnout docela průšvihem.

Na začátku to vlastně byl jen takový sen. Ale tak jako za Světový den chudých, tak i za toto naše snění může papež František, který nás k tomu, abychom snili, zve. A my navíc máme mezi sebou naši často snící matku zakladatelku Lucii, která dokáže do takových Božích dobrodružství člověka roztomile a nenápadně namočit. Ona byla u prvních mší a polévek pro bezdomovce. Ona měla odvalu objednat autobus na naši první pouť. Lucie věřila, že dostaneme prostor, kde se budeme moci s našimi přáteli bez domova pravidelně setkávat nad Biblí a vždycky jen čekala, až na to kývnu a požehnám (někdy jsme tedy dost diskutovali). A tak jsem se pomalu stal také takovým snílkem a bláznem a se mnou několik dalších lidí. Určitě nejsme u posledního snu i díky tomu, že nám fandí a podporuje nás plzeňský biskup Tomáš. Je to pro nás důležité.

Ano, biskup Tomáš je často vidět na vašich akcích.

Je to pro nás potvrzení, že jsme na požehnané cestě. A opravdu to tak zakoušíme. Samozřejmě to s námi nemá nikdo lehké, natož biskup Tomáš. Jsme totiž víc umělci než nějakí stratégové a důslední plánovači. Ale nakonec to vždycky dopadne dobře. Vlastně i ten Den chudých byl takový velký zázrak. Když jsem volal biskupovi, protože mi došlo, že by měl biskup diecéze vědět o tom, že by mohl nuncius dorazit na oslavu do kulturního domu, musel si biskup Tomáš překopat program, protože měl v plánu přijet až odpoledne. A chtěl bych mu tímto poděkovat, protože se ujal nuncia po všech stránkách. Vzhledem k náročnosti příprav už se na mně lehce podepisovala únava tak, že se do mé italštiny motaly všechny jazyky, které jsem se kdy učil. Biskup to svým bravurním překládáním zachránil. Všichni jsme však vnímali, že se u nás nunciovi opravdu líbilo.

Co se vám na oslavě podařilo?

Asi všechno. Stačí se podívat na fotografie Soni Pikrtové. Ona je také naše sympatizantka. Pustil jsem ji kdysi s důvěrou do kostela v Dolním Jamné, kde chtěla fotit mnoho hodin, a snad i mnoho dní, sluneční paprsky v pavučinách. Nejdřív se stala takovou naší dvorní fotografkou na Manětínsku. Dneska jezdí po celé diecézi v rámci fotografického spolku Člověk a víra. A ty fotky stojí za to.

Asi se opravdu podařilo všechno. A jak to bývá, tak je zatím vždycky nějaká konkrétní originální osoba a Boží dobrota. To zažíváme neustále. Naposledy se k nám přidala Jarka z Archy původem z Plzně. Vyzdobila sál, zapojila svého tátu a známé z Plzně a díky ní františkánská farnost z plzeňského Lochotína pekla o sto šest. Hlavní jídlo (guláš s knedlíkem) va-

řil Olda z Nejdku s Libuškou. Řízky připravila Miluška z Dolní Bělé, uzené od konvertity podnikatele Jirky dorazilo až z Moravy. Dárkové balíčky jsme dostali od rokycanské charity. Charita nám často kryje záda. Měli jsme tzv. „charitáky“ u vstupu. Zvládli to na výbornou. Poslední radost je od Jitky Stoklasové z Nečtin, sochařka se srdcem matky a původně zdravotní sestra. Zrovna s dětmi, které vede v uměleckém kroužku, připravují andílky pro lidi bez domova do vánočních balíčků na mši do kostela U Ježíška. Bude také autorkou plánovaného pomníčku pro lidi, kteří zemřeli na ulici. A abych nezapomněl, kromě Oldovy kapely, která hrála k tanci, přišel i kouzelník Artin, kterého zajistil náš lékař Pavel ze Starého Plzece.

Jak událost prožívali pozvaní lidé bez domova?

Popravdě řečeno jsem měl plnou hlavu organizace a neměl tentokrát příliš času s nimi nějak víc rozmlouvat. Tento úkol připadl dalším členům z týmu. Dana, která byla na takové akci poprvé a přijela se mnou z Charity z Tábora, byla okouzlena slušností přítomných, když jim vydávala jídlo, vařila kávu a když viděla celkovou atmosféru. Myslím, že byli mile překvapeni i naši charitáci, kteří často při své práci musí se svými klienty dost bojovat. Co jsem vnímal jako takový zřetelný projev velkého zázraku, kterým pro nás tato oslava byla, bylo to, jak se všichni soustředěně zúčastnili mše svaté, které předcházela malá příprava. Každý měl k dispozici texty k písňím a odpovědi ke mši sv. Vysvětlil jsem jim, že se nemusí do ničeho nutit, že někdy se při mši stojí, někdy sedí, a do modlitby a zpěvu se mohou zapojit pomocí těch textů, které dostali. Mnozí jsou na to zvyklí z našich poutí a setkání U Ježíška, ale většina si s tím neví moc rady. Řekl jsem, že budu trochu napovídat a ať dělají podle svého uvážení. A byla to nádhera. Vypadalo to, že jsou zapojeni snad všichni. Bylo pro nás ohromnou odměnou a radostí, když pan nuncius v improvizované sakristii řekl, že to byla jedna z nejkrásnějších mší, jakou kdy sloužil. A i v té odpolední části oslavy bylo vidět, že jsou naši přátelé spokojeni podle toho, jak se zapojovali do tance. Samozřejmě je jasné, že mezi řádky byl cítit i smutek. Otázka, co bude, až budeme muset po oslavě odejít, jakoby se s přibývajícím časem drala přítomným na mysl. Ale už se ptali, kdy se uvidíme příště. I přes ten závěrečný lehký splín to určitě stálo za to.

Co plánujete do budoucna?

Snů by bylo požehnaně, ale záleží také na Bohu. Záleží ale zvlášť i na každém člověku. Přijďte mezi nás. Podívejte se na naše webové stránky www.ksrdci.cz, tam se o nás dozvíte víc. Mějte se krásně a za celé K SRDCI vám přeji požehnané svátky a celý nadcházející rok.

P. Martin Sedloň OMI

Život v kruhu aneb adventní setkání ve Žluticích

Ve čtvrtek 1. prosince 2022 bylo na faře ve Žluticích adventní setkání spojeno s přednáškou Miloše Bělohlávky, historika města Chodova, na téma „Život v kruhu“ o zvycích a tradicích v průběhu liturgického roku. Farní sál byl obsazen do posledního místa (62 přítomných). Přátelská atmosféra, aranžmá Mirky Vnoučkové a kumšt organizačního týmu dotvořily příjemné chvílky. Bohu díky za inspiraci a všem přítomným za společenství.

P. Pavel Kavec

K čemu je Bůh, když jde všechno do pr****?

Duchovní obnova pro mládež 2.–4. prosince

Tváří v tvář válce na Ukrajině, protestům v Íránu a v Číně či útokům proti členům LGBTQ+ komunity jsem si čím dál častěji kladl otázku, k čemu věřícímu člověku je Bůh ve světě, kde se všechno hroutí. Zároveň mi přišlo, že tato otázka nemusí být palčivá jen pro mě a že církev by měla být tím místem, kde by mělo být možné si ji pokládat. Tak vznikl nápad na toto téma uspořádat duchovní obnovu pro mládež. Neměl jsem v úmyslu, dát účastníkům nějaké hotové odpovědi typu: „všechno je v pohodě, Bůh nás miluje“, ale společně hledat roli (křesťanské) víry v dnešním světě.

Jelikož jsem sám vyrostl v plzeňské františkánské farnosti, ve které duchovní obnovy svým umístěním a náplní mohou připomínat kurzy přežití, vydali jsme se na faru do sudetské vesničky Domaslav, která nás přivítala sněhem, teplotami na chodbách kolem nuly a v pokojích bylo kolem deseti stupňů. Poté, co jsme se v pátek prodrali od nádraží sněhovou vánicí na faru, položili jsme si otázku, co všechno je v pr****. Ánulový papír nám nestačil na všechny odpovědi, které jednak mířily ke globálním tématům jako

je válka, sociální nerovnost, xenofobie či církev, jednak k tématům osobním, rodině, vztahům, nemocem a tak dále. V průběhu víkendu jsme si některé z těchto problémů snažili lépe osahat a hledat možné Boží působení v těžkých situacích. V pátek večer jsem se společně podívali na film Persepolis vyprávějící příběh dívky Mardžan a rostoucího útlaku žen a všech svobodně myslících lidí po islámské revoluci. Snažili jsme se hledat odpovědi na otázku, k čemu jí a milionům lidí v podobné situaci může být víra; zároveň jsme si připomněli, jak velkou zodpovědnost máme my, kteří žijeme ve svobodné zemi. V sobotu jsem se věnovali osobám ze Starého Zákona, které se v životě dostaly do hodně překérných situací: Abrahám obětující Izáka, Jonáš v útrobách velryby, Daniel v jámě lvové, Jób (ten měl smůlu prakticky ve všem...). Pokoušeli jsme si vzít poučení z toho, jak tito lidé své utrpení snášeli a jakou roli v něm hrál Bůh. Sobotní odpoledne jsme strávili poněkud osobnějšími problémy, svědectvím o životě s chronickou bolestí a o několika letech s poruchami příjmu potravy. Nakonec jsme v sobotu večer došli k tomu, že to, že je na světě i v našem životě spousta věcí v pr**** je neoddiskutovatelný fakt, který nejde odbýt nějakou sladkou frází typu „Jesus loves you“. Ale možná právě proto, že věříme v Boha, který má díky svému vtělení zkušenost s životem na zemi, je snad možné ho vnímat přítomného v našich těžkostech, našich bolestech a v utrpení lidí okolo nás. Modlitba a víra v Boží přítomnost nám pomáhají najít klid a pokoj a vidět těžkosti dnešního světa v širší perspektivě. Možná by tedy předběžná odpověď na naši původní otázku, alespoň tedy pro mě, mohla znít: Bůh je v tý pr**** s námi. A to není málo, to je vlastně hrozně moc.

Vojtěch Linka

Adventní pouť do Skoků s PoUtNíKeM

V neděli 4. prosince byla ve Skocích sloužena mše svatá, kterou vyvrcholila Adventní pouť necelých dvou desítek poutníků. Adventní pouť pod vedením Petra PoUtNíKa Hirsche vycházela z Michalových Hor a vedla přes Teplou, Krásné Údolí a Bochoř do Skoků. Mši svatou celebroidl žlutický farář P. Pavel Kavec, CM, pro kterého to byla skokovská „primice“. Po bohoslužbě následovalo tradiční posezení v kostelní oratoři s občerstvením.

www.skoky.eu

Setkání se svatým Mikulášem

Byl podvečer svátku svatého Mikuláše a 40 dětí, nejen z naší farnosti Plzeň-Lobzy, se sešlo na Doubravce. Společně ve dvou skupinách putovaly do kostela sv. Jiří. Cestou si četly příběhy ze života svatého Mikuláše. Nedaleko kostela došlo k nemilému setkání s čerty. Mladší děti běžely do bezpečné náruče rodičů a ty starší utíkaly do kostela, kam za nimi čert nemůže. V kostele nejprve spolu s rodiči nacvičili písničku „Mikuláš, ten dobré srdce má“. Pak už děti tiše čekaly, zda neuslyší zvonečky od andělů. A opravdu Mikuláš přišel. Povídal dětem o tom, jak během svého života pomáhal chudým a lidem v nouzi a ptal se dětí, zda jsou hodné a také pomáhají, kde je třeba. Všechny děti souhlasně kývaly hlavičkami, že jsou hodné. Z výrazů obličejů některých rodičů se dalo vyčíst, že mají odlišný názor, ale andělé přesto všem dětem dali balíček plný dobrot. Mikuláš na závěr připomněl, že vše, co v životě konal, bylo díky důvěře v Boha, a proto všichni setkání zakončili modlitbou Otče náš.

Hana Šašková

Víkendovka v Kralovicích

25.–27. listopadu strávili naši mladí společný víkend s mladými z kralovické farnosti u P. Pavla Fořta v Kralovicích na faře.

Už samotná cesta vlakem a autobusem slibovala jisté dobrodružství. K našemu štěstí se nekonalo žádné zpoždění vlaků ani výluka. Naše parta dorazila do Kralovic podle plánu. U autobusu nás čekalo milé přivítání od Pavla a jeho skupiny. Společně jsme připravili rychlou večeři. Páteční večer se nesl v duchu seznamování u oblíbených deskových her a povídání. V sobotu jsme se probudili do slunečného podzimního dne. Dopoledne jsme se vydali na pěší procházku přes les okolo Mariánské Týnice. Po obědě nás čekala brigádka na farní zahradě. Bylo potřeba uklidit kůlnu se dřevem, shrbat listí a spálit nějaké staré noviny a časopisy. Před večeří se stihla uskutečnit pro většinu toužebně očekávaná návštěva večerky – doplnění zásoby dobrot k oblíbenému večernímu promítání filmu. V neděli ráno už bylo všem jasné, že se po dopolední mši sv. nikomu nebude chtít odjet domů.

Po počátečním ostýchání to byl víkend plný seznamování, nových her a zábavy. Zbývalo zabalit, pořádně uklidit, rozloučit se a poděkovat Pavlovi Fořtovi za krásný společný víkend a snad někdy příště třeba u nás.

Marie Petržílková

Teologické okénko o vyznání víry

VĚŘÍM

Co znamená „věřit“?

V současné době se v církvi často hovoří o krizi víry, i o tom, že je potřeba naši víru posilovat a obnovovat. Ale co je to vlastně víra? O víře můžeme hovořit z mnoha hledisek a lze nalézt mnoho výkladů tohoto pojmu. Mně osobně se líbí etymologie latinského výrazu „*credere*“ (věřit), jenž možná vznikl spojením slov „*cor*“ a „*dare*“, tedy „darovat srdce“. I když tento výklad není z historického hlediska zcela jistý, přesto poukazuje na důležitý rozměr víry, která je vždy osobním vztahem lásky a důvěry. I v našich mezilidských vztazích se láska a přátelství pojí s postojem víry a spolehnutím se na druhého. O to více to platí pro náš vztah k Bohu, který by měl být nanejvýš osobním odevzdáním se tomu, jenž se zjevil jako náš Otec, přijímající nás skrze Ježíše Krista za své děti.

Víra tedy ze své podstaty není pouze přesvědčením o pravdách víry, nebo jen naší příslušností k náboženskému společenství, ale je naší osobní odpovědí na dar Boží lásky, který jsme poznali a přijali. Tento dar jsme přijali od Boha, ale zároveň je také od druhého člověka. Víru si nevytváříme, není výsledkem našich filozofických úvah, nýbrž je obdarováním, jenž nám někdo předal, ať už to jsou rodiče, přátelé, nebo kdokoliv jiný. „Víra je ze zvěstování“ říká apoštol Pavel (Řím 10, 17), to znamená, že víra je přijetím svědectví křesťanů vyznávajících pravdu o trojjediného Bohu.

Církev od apoštolských dob vyjádřila svou víru v křestním vyznání, ke kterému se každý jednotlivě připojuje. Všichni křesťané by měli usilovat o hlubší porozumění tomuto vyznání, jelikož víra, coby osobní vztah lásky a důvěry v trojjediného Boha, by nás měla vést k touze stále více poznávat toho, jemuž jsme „darovali svá srdce“. Pochopitelně tento růst osobního poznání Boha je nikdy nekončící cestou, na níž následujeme našeho Pána Ježíše Krista.

Víra je přijatým darem, je cestou, je poznáním pravdy (české slovo „víra“ je příbuzné latinskému „*verus*“ a německému „*wahr*“, tedy „pravý“, „pravdivý“), krom toho však víra znamená také „věrnost“. Věřící je člověk, který je věrný v modlitbě, v naslouchání Božímu slovu a v životě podle evangelia, i když mu to zdánlivě nic nepřináší. O tomto člověku platí, že svůj život postavil na skále, kterou nic neotřese (Mt 7, 24-25).

Motto:

„Nic nás nemůže odloučit od lásky Kristovy.“
(srov. Řím 8, 39)

Milé sestry, milí bratři,
přeji Vám a vyprošuji požehnaný nový rok 2023.

Když jsem se na Vás obracel na začátku roku minulého pastýřským listem, ve kterém jsem Vám představil naše motto „Dali se na cestu“ o putování tří mágů do Betléma, tak nikdo z nás netušil, jak dramatický čas máme před sebou. Jednou z myšlenek tohoto pastýřského listu bylo, že na cestě za Bohem procházíme měnící se krajinou. Rok 2022 s válkou na Ukrajině a s radikálními změnami v oblasti sociálních jistot nám pak ukázal, jak zásadně a nepříjemně se krajina našeho životního putování skutečně změnila.

Motto loňského roku „Dali se na cestu“ však platí i v současné, tak pohnuté době: jsme putující lid Boží, jsme sestry a bratři, kteří jsou spolu na cestě. Skutečnost, že se i nyní věci kolem zásadně mění, ukazuje, jak prorockou je Bible, která nám k přemýšlení o Božím plánu spásy předkládá nejen příběh tří králů, ale i líčení strastiplného putování izraelského národa pouští či svízelnou cestu těhotné Marie s Josefem do Betléma.

Mnoho okolností i zvyklostí se může měnit, životní podmínky se mohou zhoršit, ale to, co zůstává, je – jak spolu s naší Matkou Církví věříme – Boží milující přítomnost a Boží záštita. Jako zdůraznění této zásadní pravdy pro mnohdy náročné putování po různých životních cestách jsem proto zvolil pro letošní rok motto z listu apoštola Pavla Římanům: „Nic nás nemůže odloučit od lásky Kristovy.“ (srov. Řím 8, 39).

Ano, můžeme mít oprávněně strach a mnohé v nás může v současné situaci vzbuzovat úzkost či nás přímo děsit. Přesto pro nás, kteří jsme uvěřili Kristu, zůstává jistotou Boží slovo o blízkosti a síle našeho Spasitele a Zachránce. A to i v situacích, kdy se zdánlivé jistoty náhle a neočekávaně stávají nejistotami. Apoštol Pavel, když píše svůj list do Říma, vyjmenovává všechny myslitelné skutečnosti světa, ve kterém žil, a které by skutečně mohly být pro člověka zničující, kdyby Boží láska ke každému z nás neexistovala. Do celého světa přímo křičí o své víře a životní zkušenosti: nic, nic nás nemůže odloučit od lásky Kristovy.

Prosím proto Boha, aby nám křesťanům dal milost stát se pro tuto Kristovu lásku světlem naděje a místem, kde si budeme pomáhat nejenom lidskými silami – ačkoliv i to je velmi potřebné – ale také, a to především, modlit se za sebe navzájem i za svět kolem nás. Kéž vytváříme společenství, kde budou moci naši sousedé, spolupracovníci, příbuzní a přátelé čerpat to pro svůj život důležité, co možná na jiných místech ztrácejí. Kéž jsou naše rodiny, naše farnosti a komunity prostředím, ve kterých se nejen pouze opakuje, ale především zažívá, že nás nic nemůže odloučit od Jeho lásky.

Do grafického ztvárnění našeho letošního motta jsme přidali vedle Pavlových slov o ohrožení jeho času ještě ohrožení, která jsou dnes pro nás nově velmi aktuální: sociální nejistota, válka, bída či názorové blouznění, a já jako Váš biskup spolu s apoštolem Pavlem chci také křičet: moje sestry, moji bratři, ani v roce 2023, v náročné situaci, kterou prožíváme, nás v naší plzeňské diecézi nic nemůže odloučit od lásky v Kristu Ježíši.

Tuto víru a naději Vám vyprošuji v situaci, ve které se sice mnohé mění, ale Boží láska zůstává neochvějnou jistotou.

Do všech dnů nového roku ať Vás a Vaše blízké provází požehnání Boha Otce i Syna i Ducha svatého.

Váš biskup Tomáš

Kdo by nás mohl odloučit od Krista, který je láska?

(malá reflexe biblisty)

Motto, které náš Otec biskup Mons. Tomáš Holub, Th.D., vybral pro naši diecézi z Ř 8, 35a, se dá chápat z mnoha různých pohledů. Podívejme se nejprve na text ve zjednodušené transliteraci (NA 28): *tís hémás chórísei apó tés agapés tú christú?* – a pracovním doslovným překladu *Kdo by nás odloučil od lásky Kristovy?* (Text motto je podle českého liturgického překladu a český ekumenický překlad uvádí: *Kdo nás odloučí od lásky Kristovy?*).

Vzhledem k závažnosti textu se zdá namístě položit si tuto otázku zcela osobně a dát si na ni zcela osobní odpověď. Aniž bych se pouštěl do složitějších teologicko systematických a spirituálně morálních rozborů, je evidentní základní informace, že od Krista může člověka odloučit jeho sobectví, hřích, vnitřní odmítnutí, jednoduše my sami, každý sám od sebe. Pán je naší budoucností a rozhodujeme každým životním postojem o jejím štěstí nebo neštěstí.

V kontextu stěžejního teologického díla svatého apoštola Pavla, tedy listu Římanům, je to součást odpovědi na zásadní otázku listu, a ta je všelidská: jak může člověk, zatížený mnoha pochybeními a nedostatky, stanout jako spravedlivý před Bohem? Nebo jinými slovy: co může naše skutky, postoje a především naše duše a osoby ospravedlnit k životu v nebi u Pána? List Římanům v první řadě neřeší rozmanité otázky (jako třeba 1. list Korintánům), ale odpovídá na tuto jedinou – jak obstát před Pánem, a nejen obstát, ale prožít v Bohu věčnou blaženost a blaženou věčnost, tedy dokonalé lidské štěstí? Jistěže drobný populárně pastorační příspěvek nenahradí komentář k této komplikované epištole ani k této komplexní otázce, ale zkusím aspoň jakési zjednodušující shrnutí.

Apoštol v zásadě začíná konstatováním hříchů jednotlivých lidí, které vede k poznání všeobecné hříšnosti: „všichni jsou hříšníky a nedostává se jim Boží slávy“ (Ř 3, 23). Člověk není schopen dokonale dodržet požadavky Zákona tak, aby byl ospravedlněn jen skrze ně. Každý člověk potřebuje od Boha „hodit lano“, kterým bude „přitáhnut k Němu“. Je tady Pán, který hledá člověka. Vyvolil si Abraháma, kterého ospravedlnil nejen pro jeho jednání, ale i pro jeho pevnou víru v Boha. Tu prokázal ve vrcholné zkoušce, kdy dal

Božímu požadavku přednost před jedinou přirozenou perspektivou svého života v synu Izákovi a nabídl ho jako vyžádanou oběť (Gn 22). Abrahám byl v kritické chvíli ušetřen dokonání oběti, ale je tady jiný Otec, který „ani vlastního Syna neušetřil, ale vydal ho za nás za všechny“ (Ř 8, 32*). Je zde cesta Božího daru Syna a v něm i života skrze křest, kterým jsme byli ponořeni do smrti Ježíše Krista. Ten proměňuje kvality našeho života a dává mu novou perspektivu. Tou je osvobozující láska Božího Syna, která sahá až k smrti. Ta nám otevírá pravý, skutečný a trvalý život – život Božích dětí nám v Synu otevírá Boží láska. Otevírá se všem lidem bez rozdílu. Přirozeným vrcholem této argumentace je právě Ř 8.

A co zbytek listu? Rámcově se dá sdělit, že kapitoly 9–11 řeší spásu původního Božího lidu – Izraelitů – v Kristu; a kapitoly 12–16 obsahují důsledky a doporučení pro žitou praxi – např. podle Ř 12,1–2 máme sami sebe přinášet jako bohumilou oběť a svou mysl obnovit (latinsky „reformovat“ čili přetvořit) podle Krista. Žijeme tedy jako milostí obdarovaní hříšníci z milosti Ježíšovy lásky. Ne z vlastní dobroty a velikosti, ale jako svědci žijoucí Ježíšovy lásky. Vzdát se jí nebo se jí vzdalovat ze strachu nebo z pohodlí je fatální hloupost, ale jako hříšník přiznávám, že se jí také někdy dopouštím. Podstatný je pro nás opětovný návrat k Boží, konkrétně Ježíšově lásce, boj se zlem v nás ve prospěch Ježíšova díla ve světě a v duších, ve prospěch konkrétního osobního štěstí, které pro každou lidskou bytost připravil Pán.

Jsem velmi rád, že pan biskup vybral tento výrok a přeji všem, aby se nám na cestě k objevování velké Ježíšovy lásky a jejího uchovávání v lidských srdcích, myslích a zejména duších dařilo. Přeji všem požehnaný rok 2023 nesený Ježíšovou láskou, i proto, že už teď je jasné, že bude velmi náročný pro mnoho lidí.

P. Pavel Větrovec

Jindřich Fenc o synodě a společenství

Rozhovor

V loňském roce vznikla národní syntéza o synodalitě, která se věnuje mimo jiné společenství. Na ono "společenství" jsme se zeptali Jindřicha Fencle, jáhna a vedoucího Pastoračního centra plzeňské diecéze.

Jindřichu, mohl bys velice stručně shrnout, co znamená synoda a synodální proces?

Synoda je z řeckých slov „syn“ a „odos“, což znamená „spolu“ a „cesta“ a tak překlad může být „společná cesta“ nebo třeba „společné putování“.

Synodální proces je to, co teď v církvi probíhá – je to příprava na biskupskou synodu v Římě, která se pravidelně schází po třech až pěti letech a řeší vybraná témata.

Co máme v rámci synody již za sebou a co nás jako církev ještě čeká?

Synoda o synodalitě byla slavnostně zahájena loni začátkem října a přípravná fáze, která od té doby probíhá, směřuje ke dvěma zasedáním v Římě na podzim roku 2023 a 2024.

V diecézi proběhlo počáteční setkání moderátorů synodálních skupinek ve farnostech (kromě tří se zapojily všechny farnosti) a pak setkávání skupin ve farnostech nad základní otázkou synody a nad deseti rozpracovanými podotázkami.

Z těchto setkání pochází výstupy, které nám synodní skupinky posílaly. Následně jsme s paní Janou Černíkovou, spolukoordinátorkou synody v diecézi, a spolu s částí diecézní pastorační rady vytvořili za naši diecézi ze všech zápisů, kterých bylo několik stovek, desetistránkovou synodní syntézu.

Z naší syntézy a ze syntéz ostatních diecézí a arcidiecézí vznikla o prázdninách loňského roku národní syntéza. Z ní a dalších národních a dalších syntéz (cca stopadesáti) pak vznikl dokument „Rozšiř prostor svého stanu“ (Izaiáš 54,2). Nad ním v současné době probíhají v diecézích diskuze, nyní už v takovém užším kruhu, ke kterému byli u nás pozváni kněží, moderátoři synody ve farnostech a pastorační rady. Výstup z těchto diskuzí za diecézi bude zveřejněn v polovině ledna a bude sloužit opět jako podklad pro shrnutí za celou Českou biskupskou konferenci. Výsledek této reflexe a rozlišování pak bude sdílen na kontinentálním shromáždění.

V Evropě bude toto setkání v březnu 2023 v Praze a sejdou se na něm biskupové i další věřící, odborníci a zástupci různých stavů církve. Výsledkem jejich práce budou podklady pro materiál „Instrumentum Laboris“, nad kterým budou v Římě při řádném zasedání synody jednat biskupové a další účastníci.

Jak jsi vnímal synodální proces na jeho samotném začátku a jak ho vnímáš nyní? Proměnil se nějak pro tebe?

Z vyhlášení synody jsem měl radost. Hlavně z toho, že se církev někam posouvá, hledá další cestu a že nás papež František směřuje k tomu, abychom věci dělali více společně a uvědomovali si vlastní spoluzodpovědnost. Tato radost trvá. To, co si uvědomuji jako určitý problém, je nezájem spousty věřících, kteří synodu, ale možná i společenství, o kterém máme mluvit, vůbec nepotřebují. Žijí v takovém řekl bych „nekřesťanském“ individualismu, který do církve nepatří, i když se s ním můžeme setkat celkem často.

Jestli mě nějak proměnila synoda? Už před ní jsem se snažil věci, na kterých pracuji a za které jsem zodpovědný, dělat společně v týmu. Také jsem se třeba snažil zapojit do diecézní pastorační rady více žen. A v obou těchto akcentech nás synoda zve jít dál: dělat věci společně a zapojovat ženy do rozlišování, společného hledání a rozhodování v církvi.

Velkou zkušeností pro mne byla spolupráce s mojí spolukoordinátorkou Janou, kdy naše rozdílné pohledy dané našimi osobnostmi a zkušenostmi, ale i tím, že jeden z nás je muž a druhá žena, byly obohacující, a nutily mne více vnímat rozdílnost lidí, jejich situací a brát na ně mnohem větší ohledy nebo s těmito rozdíly počítat.

Synoda je rozdělena na tři hlavní okruhy: společenství, spoluúčast a poslání. My se dnes spolu budeme bavit o společenství. Co pro církev znamená společenství?

Společenství je pro církev zásadní slovo, protože církev je společenstvím, je obrazem Nejsvětější Trojice, která je společenstvím tří božských osob. Ve Starém zákoně Bůh jedná především s celým vyvoleným národem, s celým společenstvím Izraele. V Novém jsou ti, kdo uvěřili, křtěni do společenství církve, aby se společně stali „chválou jeho slávy“ (Ef 1,12).

V češtině máme nevýhodu, že pro latinské *communio* nemáme odpovídající ekvivalent a tak používáme slovo *společenství*. To ale nevyjadřuje dostatečně to, co *communio* znamená (známe třeba společenství vlastníků – ale to je něco jiného než společenství církve). Někteří současné čeští teologové začali proto používat počeštěný tvar *komunio*. Komunio znamená víc než jen společenství, zahrnuje více významů: bytí společně, vzájemné přijímání se, obohacování se, vztahy, sdílení, komunikace, společný život, sounáležitost k sobě navzájem, zodpovědnost za sebe, službu a lásku.

V češtině máme slova, která z latinského *communio* vycházejí a odrážejí některé výše zmíněné rozměry: komunikace, komunální, komunita. Naše svaté přijímání při slavení eucharistie je latinsky opět *communio*, podobně v dalších jazycích. My to ale v tom „přijímání“ neslyšíme a tudíž také mnohdy nevnímáme, že jde o společný úkon, stalo se nám z toho cosi velice individuálního, jen mezi mnou a Bohem.

Potřebuje věřící člověk vůbec společenství? Nestačí mu pouze jeho osobní vztah s Bohem?

Jak jsem řekl, církev je komunio a pokud jsem členem církve, nemohu jinak. Jsme pozváni k tomu, abychom milovali Boha a Boha můžeme milovat jen tak, že milujeme své bratry a sestry. To je možné jen v komunii, ze kterého vycházíme, abychom milovali Boha ve všech lidech. Jsme zvaní k tomu, abychom slavili eucharistii, díkůvzdání, což se opět děje pouze společně. Protože jsme Božím obrazem, jsme stvořeni ke vztahům. Tak jako Trojice je komunio, vztah Otce, Syna a Ducha svatého, tak i my potřebujeme žít ve vztazích. Bez vztahů bychom nebyli lidmi.

Ze synodálního procesu vyšlo najevo, že společenství by mělo být jako domov. Jak si takový domov můžeme představit?

Je to místo, kde se cítím v bezpečí, kde mohu zakoušet přijetí, lásku, kde mohu růst. Zároveň musí mít ale tento domov otevřené dveře pro ty, kteří v něm fyzicky nejsou. Z tohoto domova musí být možné (a vlastně nutné) vycházet ke všem.

Jak lidé v dnešní době společenství vnímají? Daří se jim ho nacházet?

Jak jsem zmiňoval, mnozí společenství nějakým způsobem nepotřebují, nepřijde jim důležité. To, co myslím, že ničí naši církev, naši zem a možná celou Evropu, je právě individualismus: vše si zařídím sám, o nikoho se nestarám, po

nikom nic nechci, nikoho nepotřebuji, nejsem na nikom závislý. Ale věřím, že když člověk touží po společenství a hledá ho, má určité šanci ho najít.

Co společenství přináší?

Určitě osobní vztahy, podporu modlitební, ale třeba i fyzickou a materiální. Společenství přináší lidem život, my jsme povoláni žít v komunii – ve společenství bratří a sester, ve společenství lidí.

Vnímají ho lidé v některých případech třeba i negativně? Existují ve společenstvích bariéry? Jakým způsobem lze případné bariéry bořit?

Společenstvím hrozí někdy uzavřenost, což může vést k sobectví ve společenství. Starám se jen o moje lidi a oni zase jen o mě, nevycházíme směrem ven a nejsme tu pro potřebné a vyloučené. To potom ale není to pravé komunio. V pravém komuniu roste láska, dává se a sama potřebuje jít dál a dávat se dalším lidem.

Bariéry se dají bořit reflexí, vědomým vycházením ze sebe, vycházením a službou lidem, kteří nepatří do daného společenství nebo z farnosti.

Je společenství pro všechny? Je například i pro rozvedené nebo věřící z LGBT+ komunity? Je i pro velké introverty, kteří se neradi sdílí?

Nevím, proč by nemělo být. To, že je někdo rozvedený nebo je LGBT+ nebo že má nějaké fyzické či psychické omezení, není přece nějaká omezující podmínka k tomu, aby mohl patřit do společenství. Ve zmíněném dokumentu „Rozšiř prostor svého stanu“ se mluví o tom, jak je důležité, abychom rozšířili prostor, do kterého se vejdou i další. Abychom byli ochotni vycházet ven a všímali si nejrozličnějších vyloučených skupin, které jsou nějakým způsobem oddělené. Křesťané mají být přítomni všude, nemají se nikoho stranit a nikoho vylučovat.

Jak jsem říkal, církev je společenství a v církvi je spousta introvertů, já se za něj také považuji. To ale přece neznamená, že nepatřím do komunie církve, že se musím jako introvert ke všemu vyjadřovat, že musím vždy mluvit a sdělovat své nejniternější pocity. I přesto jsem pozván, abych žil vztahy, abych do společenství přinášel něco svého osobitého. Společenství nás nemá vést k tomu, abychom byli podle jednoho stříhu, ale abychom každý podle svých charismat a obdarování společně vytvářeli církev – komunio, společně ji budovali a aby ona byla znamením spásy pro všechny.

Kde všude můžeme společenství prožívat a jakým způsobem?

Úplně všude: v rodině, v práci, ve škole, v obci, kde žijí, v ulici, v zájmových oblastech, ve sportovních klubech, mezi rybáři, přáteli, v církvi, ve farnosti, v modlitebních a vzdělávacích společenstvích a především při slavení eucharistie. Slavení eucharistie je TO „komunio“, které vytváříme, a které z nás zároveň při přijímání Ježíšova Těla a Krve vytváří tělo Kristovo.

Setkání katechetů a těch, kteří pomáhají s pastorační dětí ve farnostech

Dne 26. ledna od 17:00 se na biskupství v Plzni uskuteční setkání biskupa Tomáše a všech, kteří se věnují dětem ve farnostech: katecheté, vedoucí táborů a farních akcí, učitelé náboženství, slovíček a další pomocníci.

Přihlašovat se můžete do 22. ledna na e-mailu: ludmila.nemeckova@bip.cz.

Setkání pro rozvedené i pro znovu sezdané

V sobotu 28. ledna v čase 10:00–15:00 proběhne na plzeňském biskupství setkání, kterého se zúčastní také biskup Tomáš, misionáři milosrdenství a církevní soudkyně Martina Vintrová. Zájemci se hlase na www.bip.cz/setkaniprorozvedene.

Postní rekolekce s biskupem Tomášem: Věřím v dobro

V době uzávěrky tohoto Zpravodaje zbývalo 7 volných míst, v případě jejich obsazení je možné přihlašovat se jako náhradníci na webu biskupství. Rekolekce se uskuteční 24.–26. března v Johannisthalu v Německu.

Vzdělávání pastoračních pomocníků ve farnostech

V roce 2023 pokračují setkání pro pastorační asistenty, akolyty, lektory, mimořádné služebníky eucharistie a další pomocníky ve farnostech. Konají

se v Plzni na biskupství v diecézním sále od 9:30 do 15:30:

- 25. února – postní rekolekce
- 18. března – vzdělávací setkání

Národní týden manželství

Již sedmnáctý ročník Národního týdne manželství, iniciativy na podporu manželství v ČR, který ponese motto „Manželské kontrasty“, proběhne tradičně v týdnu kolem svátku sv. Valentina 13.–19. února. Národní týden manželství je příležitostí, kdy se páry mohou inspirovat, jak ze svého dobrého manželství udělat ještě lepší, nebo pokud je to třeba, obnovit to, co se časem ze vztahu vytratilo. Je také příležitostí nabídnout ve farnostech manželům možnost vzájemného setkání ke sdílení a povzbuzení na jejich cestě. Více inspirace a informací o akcích konaných v ČR najdete na webových stránkách www.tydenmanzelstvi.cz.

V rámci Národního týdne manželství se 4. února koná **Pouť nejen pro manžele**, více na www.bip.cz/ntm23.

30 let plzeňské diecéze

V příštím roce si budeme připomínat 30 let od vzniku plzeňské diecéze, v rámci tohoto výročí budou důležité tyto termíny:

- sobota **27. května 10:00** Slavnostní slavení eucharistie v katedrále
- středa **31. května** Den plzeňské Madony – bohoslužba v katedrále v **18:00**, předání diecézních ocenění
- sobota **9. září** Diecézní pouť – oslava 30 let diecéze

Setkání mladých s biskupem – změna termínu

Na základě doporučení Poradního kruhu DCM rozhodl biskup Tomáš o změně termínu Setkání mládeže s biskupem (LogIn). Od příštího roku se setkání vrací k původnímu termínu, tj. v pátek a sobotu před Květnou nedělí (31. března – 1. dubna).

Dále připravujeme v roce 2023

- Víkend pro matku a dceru 19.–21. května (Březí u Čachrova)
- Kurz komunikace 15.–16. dubna
- Noc kostelů 2. června
- Koločava – rodinná dovolená nejen na kolech 9.–14. července v Březí u Čachrova
- Komunio – letní vzdělávací a rekreační setkání pro všechny 20.–25. srpna v Březí u Čachrova
- Setkání schol a chrámových sborů 14. října
- Víkend pro chlapy – podzim
- Víkend pro matku a dceru – podzim

Co se chystá

Co se chystá

VEŠKERÉ PLÁNOVANÉ AKCE NAJDETE NA WWW.BIP.CZ

Diecéze plzeňská

1.–15. ledna Tříkrálová sbírka 2023

Od začátku ledna probíhá největší pravidelná celonárodní sbírka na pomoc potřebným lidem. Více informací naleznete v rubrice „Charita“.

13. ledna 9:00–16:00 Udržitelné hospodaření – seminář pro zemědělce, Plzeň

Biskupství plzeňské zve na seminář, který se uskuteční v Hotelu Central (nám. Republiky 358/33, Plzeň). Vstup pro zemědělce je zdarma, přihlašování na www.bip.cz do 13. ledna. Seminář je pořádaný za podpory Plzeňského kraje, Plzeňského Prazdroje a Celostátní sítě pro venkov.

26. ledna od 17:00 Setkání katechetů a těch, kteří pomáhají s pastorační dětí ve farnostech, Plzeň

Svou účast potvrďte na e-mail: ludmila.nemeckova@bip.cz. Více informací v rubrice „Pastorační centrum“.

28. ledna 10:00–15:00 Setkání pro rozvedené i pro znovu sezdané, Plzeň

Setkání proběhne na plzeňském biskupství. Jste srdečně zváni. Přihlašování na www.bip.cz. Více informací v rubrice „Pastorační centrum“.

Domažlice

6. ledna od 17:00 Tříkrálový benefiční koncert, Staňkov

Farnost Staňkov a Collegium Musicum Staňkov srdečně zvou na Tříkrálový benefiční koncert do kostela sv. Jakuba Staršího.

Cheb**19. prosince – 15. ledna, Výstava betlémů v klášteře, Teplá**

Srdečně zveme na výstavu betlémů do galerie Čeledník v klášteře Tep-lá. Otevřeno bude kromě 24. prosince a 1. ledna denně od 10:00 do 16:00. Vstupné dobrovolné.

Karlovy Vary**3. ledna od 10:00 Zahájení Tříkrálové sbírky, Karlovy Vary**

Tříkrálová sbírka bude slavnostně zahájena za účasti otce biskupa Františka Radkovského, hejtmana Karlovarského kraje Petra Kulhánka a primátor-ky Karlových Varů Andrey Pfeffer Ferklové. V 10:00 půjde kolednický průvod z magistrátu k poště, kde proběhnou proslovy a žehnání koledníkům.

8. ledna od 14:00 Poutní mše, Skoky

V kostele Navštívení Panny Marie proběhne poutní mše svatá ke svátku Křtu Páně. Celebrovat ji bude P. Vladimír Slámečka.

Klatovy**25. ledna od 18:00 Koncert ZUŠ, Klatovy**

Zveme vás na koncert Základní umělecké školy (třídy P. Röstekové) do refektáře jezuitské koleje v Klatovech.

Plzeň-jih**14. ledna od 17:00 Tříkrálový koncert: Matěj Müller, Štěnovice**

Zveme vás na klavírní koncert, který se uskuteční v kostele sv. Prokopa. Vstupné dobrovolné.

Plzeň-město**3. ledna od 16:00 Zahájení Tříkrálové sbírky, Plzeň**

Tradiční zahájení Tříkrálové sbírky proběhne v mázhauzu plzeňské radni-ce za účasti otce biskupa Tomáše Holuba. Po něm převezí koňský povoz ko-ledníky ke katedrále sv. Bartoloměje. Zde se odehraje vánoční příběh ztvár-něný Staroplzeňským Živým Betlémem a koledníci obdrží požehnání.

Neděle od 18:00 Seminář: ŽIVOT V DUCHU podle Ernsta Sieverse, Plzeň

Během ledna až března bude probíhat seminář, který organizuje farnost Plzeň-Bory. Seminář bude prezenční a uskuteční se vždy v neděli na faře v Thámově ul. 30 v Plzni. Přihlašovat se na něj můžete na webu www.rkfp.cz do 3. ledna.

8. ledna od 17:00 Hudební nešpory, Plzeň

Koncert dětí ze ZUŠ a plzeňských farností proběhne v Západním sboru Českobratrské církve evangelické v Němčicově ulici, čp. 2. Bohoslužbu po-

vede farář Ondřej Pellar. Vystoupí zde i dominikánský dětský sboreček Tučňáci.

Plzeň-sever

7. ledna od 15:00 **TŘÍKRÁLOVÝ KONCERT**, Nýřany

Zveme vás na koncert, který podpoří Tříkrálovou sbírku. Účinkují žáci a učitelé Základní umělecké školy v Nýřanech a jejich hosté.

26. ledna od 19:00 **On-line večerní škola**, on-line

Obláti z Plas vás zvou na druhý ročník teologické on-line školy, který probíhá každý poslední čtvrtek v měsíci. Zaměří se na biblistiku, zvláštěním způsobem pak na Lukášovo evangelium. Více informací na e-mailu vlastimil.kadlec@bip.cz.

Tachov

8. ledna od 8:00 **Česká mše vánoční**, Bor u Tachova

Během mše svaté v kostele sv. Mikuláše zazní Česká mše vánoční od J. J. Ryby v podání pěveckého sboru Resonance pod vedením Jitky Chaloupkové. Na varhany zahraje Jan Esterle.

Římskokatolická farnost Staňkov
Collegium Musicum Staňkov
Vás srdečně zvou na
TŘÍKRÁLOVÝ BENEFIČNÍ KONCERT
v pátek 06.01.2023 od 17:00 hodin
v kostele sv. Jakuba Staršího ve Staňkově
Výtěžek z dobrovolného vstupného bude věnován
do tříkrálové sbírky

Okénko pro děti svátek Tří králů

Pomoz třem králům najít cestu do Betléma, aby se mohli poklonit Ježíškovi a předat mu vzácné dary. Obrázek vybarvi a králům dokresli jejich pláště.

Barbora Švédová

Okénko pro děti

Nové učebny Církevní ZŠ a SŠ Plzeň

Čtyři nové odborné učebny a dvě modernizované, zázemí pro pedagogy a školní družinu. To by si přála letos „pod stromeček“ Církevní ZŠ a SŠ Plzeň. Nečeká ale na nadílku nečinně – lepší vybavení pro výuku, žáky i pedagogy jsou součástí projektu, na kterém už řadu měsíců pracuje.

Církevní škola sídlí v Plzni na Slovanech, budovu v Tábořské ulici má ve výpůjčce od města Plzně. Společně s ní užívá jedno patro ještě sousední 13. ZŠ, které nedostačují prostory v její hlavní budově hned v sousedství. Při vzniku církevní školy v roce 2016 se předpokládalo, že soužití obou škol bude pouze dočasné. V létě 2021 však byla škola městem informována, že s ohledem na výhled demografického vývoje v Plzni a velký počet dětí ve školách, bude 13. ZŠ potřebovat i část prostor v Tábořské natrvalo, dokonce i po nástavbě patra a vybudování dalších učeben ve své hlavní budově.

Církevní škole bohužel budova bez učeben v 1. patře neposkytuje dostatečné prostorové kapacity pro rozvoj školy a kvalitní vzdělávání, jaké si představujeme – chybí zejména prostory pro odborné učebny jako je druhá počítačová učebna, další jazykové učebny, větší odborné učebny pro odborné předměty na SŠ, např. odborná učebna fyziky a chemie. Rozšíření potřebují i kabinety a zázemí pro pedagogy, školní družina nemá vlastní hernu.

V průběhu uplynulých měsíců škola ve spolupráci se zřizovatelem proto zvažovala různé možnosti, jak situaci řešit. Nakonec se ve spolupráci se zřizovatelem a souhlasem města Plzně rozhodla realizovat přístavbu školní budovy ve vnitrobloku podle návrhů architektů Jaromíra Veseláka a Jana Tomana.

Přístavba by měla být čtyřpodlažní, od suterénu po třetí patro, v každém patře tedy jedna nová učebna – se vstupem přímo ze stávajících chodeb. Díky realizaci projektu a přesunům učeben by měly vzniknout potřebné odborné učebny a další zázemí. V současné době je již k projektu vydané stavební povolení a škola ve spolupráci se zřizovatelem řeší financování projektu. V listopadu podala škola dvě žádosti v evropských dotačních výzvách IROP pro ZŠ a IROP pro SŠ. Ve výzvě IROP pro základní školy je bohužel významný převis žadatelů, ve výzvě IROP pro střední školy čekáme na hodnocení projektových žádostí. Finální rozhodnutí ohledně financování tak teprve projekt čeká.

Dny ztišení pro pedagogy

Biskupství plzeňské srdečně zve na Dny ztišení pro pedagogy na téma „*Nebojte se*“ s podtitulem „*Prožívat pokoj v nepokojném světě*“.

Akce proběhne o víkendu 10.–12. února na faře v Holostřevěch, doprovodí ji jáhen a učitel Elva Frouz. Začíná se v pátek v 19:00 společnou večeří, konec je plánován na neděli kolem 13:00 po společném obědě.

- *Ubytování:* pro spaní je potřeba vybavit se spacákem a dalšími potřebami dle vlastních zvyklostí, pro pohyb po faře si přivezte přezůvky;
- *Cena:* 750 Kč; v ceně je zahrnuto ubytování a celodenní strava;
- *Program:* v programu najdete čas pro společné i osobní ztišení, prostor pro duchovní rozhovor, povídání o odvaze všedního dne nebo našeho strachu ve světle biblických příběhů a nebude chybět ani možnost společné modlitby a bohoslužby. Podrobný program zašleme přihlášeným účastníkům nebo na požádání na níže uvedené adrese.
- *Přihlašování:* do 6. února e-mailem na adresu cernikova@bip.cz; uveďte v něm, jméno, příjmení, telefonní kontakt a název zaměstnavatele; maximální počet účastníků je 15.

Nabídka kurzu celoživotního vzdělávání na TF JU

Teologická fakulta Jihočeské univerzity nabízí v termínech 4. února a 11. února (soboty) kurz celoživotního vzdělávání „*Problematika sexualizovaného násilí na nezletilých nejen v církevním kontextu*“. Obsahem kurzu je základní informace o problematice a základy prevence. Absolventi kurzu obdrží osvědčení o účasti. Garantem kurzu je Mgr. et Mgr. Martina Vintrová, J.C.D.

Bližší informace a přihlášky jsou k dispozici na webovských stránkách Jihočeské univerzity.

On-line studium teologie

Cyrlometodějská teologická fakulta Olomouc nabízí on-line studium pro ty, kteří nemohou dojíždět do Prahy či Českých Budějovic. Studium je zcela on-line, více informací na www.teologieonline.cz.

Školy se zúčastnily adventních programů na biskupství

V letošním roce se zúčastnilo adventních programů na biskupství na 700 dětí ze 12 základních škol v Plzni. Děti měly možnost dozvědět se informace o životě svatého Mikuláše nebo o tom, jak to bylo s pastýři, kteří se přišli poklonit narozenému Ježíškovi do Betléma. Každý si ze společného setkání odnesl výrobek, který je pro ně připomínkou společného setkání.

O tyto tradiční adventní programy byl letos enormně velký zájem. Další podobnou akci pro školy biskupství chystá na Velikonoce.

Z charitního života

v západních Čechách

Tříkrálová sbírka

Od začátku ledna probíhá největší pravidelná celonárodní sbírka na pomoc potřebným lidem. Tříkrálové skupinky budou koledovat ve dnech **1.–15. ledna**. Ve stejném termínu budou rozmístěny také statické kasičky na veřejných místech, do konce ledna bude ještě možnost přispět bezhotovostně, variabilní symboly koledujících organizací a QR kódy vypisuje Diecézní charita Plzeň na svém webu www.dchp.cz. On-line koleda na www.trikralovasbirka.cz umožňuje přispívat koledující organizaci v místě bydliště podle zadání PSČ a běží celoročně s uzávěrkou vždy k 30. dubnu.

Charity, pro něž je Tříkrálová sbírka důležitým zdrojem, pomáhají seniorům s omezenou soběstačností, duševně i fyzicky handicapovaným lidem, chronicky nemocným, lidem bez domova, matkám s dětmi v tísní, lidem v krizových situacích během havárií a živelných pohrom, obětem domácího násilí, uprchlíkům a cizincům v těžké situaci, dětem ze sociálně znevýhodněného prostředí a všem, kteří si sami pomoci nemohou a pomoc potřebují. Část vykoledovaných peněz jde na přímou pomoc potřebným lidem ve farnostech.

Tříkrálové akce v krajských městech

V krajských městech naší diecéze bude Tříkrálová sbírka slavnostně zahájena shodně **3. ledna**. Dopoledne v Karlových Varech za účasti otce biskupa Františka Radkovského, hejtmana Karlovarského kraje Petra Kulhánka a primátorky Karlových Varů Andrey Pfeffer Ferklové. Od 10:00 půjde kolednický průvod z magistrátu k poště, kde proběhnou proslovy a žehnání koledníkům.

Odpoledne se od 16:00 uskuteční tradiční zahájení v mázhauzu plzeňské radnice za účasti otce biskupa Tomáše Holuba. Po něm převezve koňský povoz koledníky ke katedrále. Zde se odehraje vánoční příběh ztvárněný Staroplzeneckým Živým Betlémem a koledníci obdrží požehnání.

V obou krajských městech jsou potvrzeny také koledy zástupců Kraje + Města + Biskupství. V Karlových Varech bude s hejtmánem Karlovarského kraje Petrem Kulhánkem a primátorkou Andreou Pfeffer Ferklovou koledo-

Charita

vat 4. ledna otec biskup Tomáš, následně 6. ledna, přímo na svátek Tří králů, bude otec biskup Tomáš koledovat v Plzni s primátorem Romanem Zarzyckým a hejtmánem Plzeňského kraje Rudolfem Špotákem.

Oblíbený Tříkrálový koncert můžete letos na ČT1 sledovat v přímém přenosu v neděli 8. ledna od 18:00.

Děkujeme všem lidem s dobrým srdcem, kteří se osobně nebo darem zapojují do Tříkrálové sbírky.

Diecézní charita Plzeň

Pozvání k Tříkrálové sbírce od ředitele Diecézní charity Plzeň, Jiřího Lodra

Tříkrálová sbírka v roce 2023 je jejím 23. ročníkem a já se mohu s velkou vděčností ohlédnout za velkým dílem, které je výsledkem skvělé aktivity koordinátorů sbírky, vedoucích skupinek a úžasných příběhů vás dárců. Je toho tolik, za co jsem vděčný i jako koledník, který koleduje 22 let, neb jeden rok jsem musel ze zdravotních důvodů vynechat. Je moc důležité prožívat společná setkání v rodinách, kde za ta léta můžeme sdílet mnoho proměn, radostí a starostí. Je krásná chvíle zpívat koledu a přinášet radostnou zvěst o narození Krista. Každý rok můžeme posvěcenou křídou přinášet do domovů požehnání a je skvělé, že mnoho lidí svědčí o radosti, když potkávám denně nápis K+M+B a letopočet. Požehnání je dar našich domovů. Děkujeme za dary na službu Charity a budu vděčný, pokud zavítáte na naše stránky www.dchp.cz a najdete zde odkazy na naši společnou službu a na stránky našich Charit v diecézi. I toto je velká služba – prostřednictvím informací o Tříkrálové sbírce se šíří velmi důležitě informace o službách Charity, a tak se šíří informace dostupnou cestou mezi lidmi a to je důležité ve chvíli, kdy někdo potřebuje pomoc. Děkuji vám všem, že můžeme jít společnou cestou za pomocí pro lidi, kteří pomoc potřebují.

Jiří Lodr

Sbírky teplého oblečení a vybavení do zimních měsíců pro lidi bez domova

Na pomoc lidem bez domova v zimě vyhlásilo město Plzeň sbírku „*Pomoc, která zahřeje*“. Probíhá od začátku prosince a plánována je minimálně do konce února. Žadané jsou bundy a kabáty, čepice, rukavice, teplé boty a ponožky, termoprádlo, zateplené kalhoty, spacáky, stany, alumatky a kari-matky, ale třeba i šály či staré deky. Darované věci by měly být stále funkční. Sběrka má dvě sběrná místa, jedná se o *Univerzitní kavárnu Družba, Sedláčkova 19*, druhým místem je *Humanitární sklad Diecézní charity Plzeň na adrese Cukrovarská 16*.

Příjem darů v areálu Charity probíhá v těchto hodinách:

pondělí, středa:	9:00–12:00 a 13:00–14:30
úterý, čtvrtek:	9:00–12:00 a 13:00–17:00
pátek:	9:00–12:00

Sběrka „*Pomoc, která zahřeje*“ je součástí série opatření, které město Plzeň připravilo na podporu lidí bez domova v zimních měsících, zahrnuje například dotaci Městské charitě Plzeň na zajištění lůžek na ubytovnách v případě, že bude noclehárna Domova sv. Františka plná. Diecézní charita Plzeň obdržela dotaci na pořízení vybavení pro přechkání chladných nocí venku – na nákup stanů, spacáků či zateplených přístřešků, tzv. iglů.

Svou sbírku oblečení a vybavení pro lidi bez domova vyhlásil již v listopadu *Domov sv. Františka na adrese Wenzigova 5, Plzeň*. Standardní příjem darů je *každý den včetně víkendů mezi 12:00 a 17:00*.

Díky iniciativě Holky holkám obdržely charitní domovy pro matky s dětmi v tísní bohatou vánoční nadílku

Iniciativa plzeňských ženských osobností na pomoc domovům pro matky s dětmi v tísní „*Holky holkám*“ opět zařídila bohatou nadílku pro klientky a děti v azylových domech, které Charita provozuje v Plzni, Klatovech a Havlovicích u Domažlic. Holky holkám každoročně sbírají přání ubytovaných maminek a dětí a prostřednictvím svého Facebooku a dalších kontaktů organizují jejich splnění. I o těchto Vánocích se jim to podařilo! Děkujeme.

DCM, Františkánská 11, Plzeň 301 00 (vchod vedle Muzea církevního umění)

Facebook: DCM Plzeň

Instagram: dcm_plzen

YouTube: DCM Plzeň

web: dcmplzen.cz

e-mail: dcm@bip.cz

Proběhlé akce:

Tvořivý beYOUtiful

Třetí adventní víkend jsme na DCM Plzeň uspořádaly tvořivý holčíčí víkend. Moc se povedl. Bylo nás sice méně, ale zato jsme měly dost prostoru k tvorbě a vzájemnému poznání. Pekly jsme vánoční cukroví, recyklovaly staré kalendáře na dárkové taštičky, tvořily přáníčka a připínací placky. V průběhu víkendu jsme poslouchaly koledy, koukaly se na pohádky, vařily si skvělá jídla, neustále ujídaly cukroví a ovoce a vypily jsme spoustu horké hrůšky. Jednoduše krásný společný čas.

RESET – adventní ztišení

V sobotu 17. prosince jsem se na DCM zúčastnila duchovní obnovy pro mladé. Den jsme prožili v silenciu. Dopoledne nás provázela první kapitola Janova evangelia a odpoledne promluva faráře Pavla Petrašovského na téma „*Jak nebýt leklá ryba plavající po proudu*“. Celý den protkávaly modlitby růžence a samostatné rozjímání. Na programu byla také mše svatá v kapličce na DCMku a prohlídka Muzea církevního umění plzeňské diecéze. Byly pro nás připraveny deky, matrace, tužky a papíry, knihy a výborné jídlo, takže jsme se mohli plně věnovat rozhovoru s Bohem.

Jsem moc ráda za příležitost ztišení, vím, že doma bych si na Boha tolik času nenašla.

„Někdy musíš skočit a důvěřovat Bohu, že tě chytí. Začni něco dělat a pak uvidíš, že Bůh je s tebou, že vede tvé nohy, tvou ruku i mysl.“

Tery Metelková
DCM

Pravidelné akce:

Každou středu probíhají **Studentské středy na DCM**

- 17:00 *Středoškolské spolčo* – pro všechny středoškoláky, co chtějí tvořit partu, společně se sdílet, chválit Pána, debatovat nad tématy všeho druhu a občas si něco zahrát.
- 19:00 *Studentská mše sv. v kostele NPM* (možnost svátosti smíření od 18:45)
- 20:00 *Vysokoškolské společenství HORA* – farní sál (více o programu na Facebooku „Vysokoškolské společenství HORA v Plzni“)

Připravované akce:

BeYOUtifull

Jarní víkend pro holky proběhne 17.–19. března na DCM Plzeň. Na programu bude klasicky společná příprava jídla, modlitby, povídání, nějaké tvoření a super pohoda. Přihlašování na webu DCM.

ReQuest

Víkendovka pro qešťáky (účastníky tábora Quest). 21.–24. dubna v Plzni v Salesiánském středisku mládeže v Plzni.

Více info i přihlášky na [dcmplzen.cz/request](https://www.dcmplzen.cz/request).

ÚLeT

Prázdninové setkání pro mladé 14–18 let v Nečtinech v termínu 16.–22. července. Týden strávený společně: souboj gangů, výlet, povídání, promítání, sdílení, volejbal, ringo, divadlo, dílny, oheň, spousta her a legrace, úžasná parta. *Cena 2 500 Kč.* Přihlašování na <https://www.bip.cz/ulet>.

QUEST

POZOR ZMĚNA dříve oznamovaného termínu!

Tábor pro všechny od 12 do 15 let. **13.–19. srpna** v Nečtinech. Téma bude navazovat na předchozí Quest, tedy Pán Prstenů.

Světové dny mládeže (SDM) v Lisabonu

Setkání mladých lidí z celého světa s papežem se uskuteční 26. července – 6. srpna v Portugalsku, určeno je pro všechny od 16 do 30 let. SDM je zážitek na celý život! Příští takové setkání se bude v Evropě konat až za 6 let.

Veškeré informace o setkání najdete na www.svetovednymladeze.cz

Biskup Tomáš Holub chce mladé podpořit v křesťanské aktivitě a tvorbě společenství co nejvíce, a tak nabízí každému mladému, který žije a účastní se života v plzeňské diecézi, finanční příspěvek ve výši 17 000 Kč.

Více o příspěvku plzeňského biskupství na jeho webu a Facebooku DCM.

karmelitánské nakladatelství informuje

KNA

V mém životě nastal den, kdy jsem se rozhodla změnit práci. Vydala jsem se tedy brouzdat internetem a hledat inzerát, který by vyhovoval mým představám o nové pracovní pozici. Před dvaceti lety jsem pracovala v jednom knihkupectví v Olomouci a stále jsem se k tomu v duchu vracela. Věřila jsem, že časem se mi podaří vrátit do zajetých kolejí a využít své nabyté, letité pracovní zkušenosti.

Když jsem poprvé vstoupila do Karmelitánského knihkupectví v Plzni v Solní ulici, byla jsem mile překvapena nejen jeho úžasně poklidnou atmosférou, ale i různorodým prodejním sortimentem, který nabízí svým zákazníkům. Přivítala mne velmi milá a ochotná paní vedoucí, která mi vše vysvětlila a já se rozhodla, že se opět vrátím, i kdybych byla jen zákazníkem. Jsem velkou čtenářkou, přístupná všem literárním žánrům, když mne dokážou oslovit svým stylem, písmem či myšlenkou.

Tu pracovní šanci jsem dostala, a tak mi dovolu se stručně představit. Původem pocházím z Valašských Klobouk, z městečka na jihovýchodní Moravě, které má úctu k lidovým tradicím, lidé jsou zde velmi srdeční, zbožní a milí. Prožila jsem tu své dětství i dospívání v kulturně – umělecky založené rodině. Vystudovala jsem na Filozofické fakultě v Olomouci obor Teorie a dějiny dramatických umění a později jsem absolvovala bakalářský obor Sociální práce v Praze. Pracovala jsem v tiskovém oddělení na MČ Praha 1, dále jako matrikářka a mezitím jsem se stala i matkou tří dětí.

V rámci sociálních studií jsem sbírala zkušenosti praxí v domovech pro seniory v Praze, Zdicích, Mirošově i v Plzni. Mé pracovní aktivity se zaměřovaly na přímou, individuální práci se seniory a brzy jsem zjistila, že aktivizace a sociální práce pro seniory je sice přínosem, ale spíše se chci věnovat práci, která mne bude naplňovat, ve které se budu zdokonalovat a především, ve které se budu cítit dobře.

Těším se na všechny staré, nové či staronové zákazníky, kteří navštíví naše knihkupectví a potěší je výběr knih či produktů, které nabízíme.

S pokorou,

Bc. Tereza Pošvec Matyášová

Nepřehlédněte informace z Karmelitánského knihkupectví

Otevírací doba **LEDEN**

Zavřeno, inventura 2.–6. 1. 2023

Pondělí, středa, čtvrtek 9:00–17:00

Úterý, pátek: 8:00–16:00

Knižní a jiné novinky

České paměti, Jiří Rajmund Tretera

Kniha pamětí profesora Právnické fakulty Univerzity Karlovy Jiřího Rajmunda Tretera vypovídá o třech profesích jeho života: právníka, vysokoškolského učitele a katolického kněze. Svůj dobrodružný život i život svých rodičů autor podrobně popisuje ve třinácti částech rodinné kroniky. Události jsou řazeny chronologicky. Od mládí tatínka i maminky a historie jejich rodů nás autor provází přes období první republiky, své dětství za okupace a období po ní, dospívání za komunistického teroru, složitou cestu ke studiu práv, vojnu, práci podnikového právníka 1964–1990, život v podzemní církvi 1977–1989 až k době nejnovější v letech 1990–2022. Poutavá galerie autorových příbuzných, přátel i známých s nejrůznějšími osudy vytváří novodobou „Kosmovu kroniku“, která v příběhu jednoho výjimečného člověka a jeho blízkých představuje dějiny Čechů od konce 19. století až do současnosti. Čtenář ocení úžasnou autorovu paměť, jeho podnětné a často vtipné postřehy. A také velkou otevřenost autora v zájmu pravdivosti, s odvážným přístupem „padni komu padni!“.

Píseň písni, Martina Viktorie Kopecká

Číst tuto sbírku milostných veršů je jako projít se rozkvetlou zahradou. Osvěžit se granátovými jablky, vínem, medem a kořením. Oslavit lásku v mnoha jejích podobách. Nechat se jí proměnit. K rozjímání nad tou nejpůsobivnější ze všech písni zve husitská farářka Martina Viktorie Kopecká. Denodenně. Pradávné příběhy brýlemi současných inspirativních osobností. Text biblických knih ve stravitelných denních porcích. Komentáře, které vtahují text na kolbiště současného světa. Bible čtená tady a teď.

365 dní se svatou Faustynou, Nejkrásnější stránky z deníčku

Deníček Faustyny Kowalské nás učí objevovat milosrdnou Boží lásku, kontempletovat ji v běžném životě, což znamená jednoduše prožívat náš život s Ježíšem. Faustynina spiritualita je evangelní a využívat ji může každý, bez ohledu na své povolání, vzdělání, věk či postavení. Tím, jak důvěřuje Bohu, nás Faustyna učí odpovídat na lásku Boží, jež nás předchází. Naše odpověď spočívá v plnění Boží vůle, lásce k bližnímu, církvi a eucharistii i v úctě k Matce Boží. Knižka přináší v promyšleném řazení nejkrásnější citáty světců. Udělejme každý den v roce krůček vstříc k Božímu milosrdenství v naší duši.

Toulky naší diecézí

Chlumčany

Milí čtenáři, vítejte v naší nové rubrice! Bude mi ctí provést vás po známých i méně známých místech naší plzeňské diecéze. Povedu vás po tradičních i netradičních zákoutích a vždycky tak, abyste mohli dojet na parkoviště, vytáhli kočárky a dětská odrážedla, přišli si na své malí i velcí a malí se při tom moc neobalili bahnem. Snad sнесete i nějakou tu lekci z historie, přírodovědy a geologie, ostatně mám v popisu své práce neustálé poučování.

Za kaplí, výhledy a menhiry do Chlumčan

Chlumčany máme spojené s dýmající průmyslovou keramičkou, leč ta je překvapivě dosti jinde. Samotná obec je poměrně stará, už její název (staroslověnské *хѣлмъ* – *chlm* – znamená kopec) odkazuje na první slovanské osídlení. Navíc se v okolí na buližnickových kamýcích (pozn. red. skalách) našly bohaté stopy tajemné chamské kultury, za kterou se také časem vypravíme, až sem dopadá lesk slavného naleziště tisíců hliněných zlomků od vrchu Bzí.

Dnes se ale propleteme úzkými uličkami a zaparkujeme před dominantou okraje plzeňské pánve – kaplí Panny Marie, Matky Boží pomoci. Je to nádherná barokní stavba vysvěcená v roce 1751, poslední oprava byla před třemi lety, takže stavba doslova září do kraje. Klíčovou dírkou (je pořádně velká) můžeme nahlédnout do interiéru na rokokový oltář, přečíst si první ceduli naučné stezky, posadit se na lavičku a kochat se dalekými výhledy, zatímco děti mohou řídit na odrážedlech a koloběžkách na pumtrackovém hřišti hned vedle.

Pak s jistým úsilím přesvědčíme omladinu, že ji čekají další zajímavosti a po značené naučné stezce vedoucí asfaltkou vyrazíme na vrch Hujáb s kamenným kruhem. Kruh je složen ze 16 velkých kamenů po obvodu, jedním středovým menhirem a je doplněný o další 4 menhiry dotvářející keltský kříž. Z nich jsou nejvýznamnější dva vysoké, zhruba

sedmitunové menhiry na křídlech kruhu a dva vstupní menhiry. Tuhle novodobou stavbu nechali postavit nadšenci ze sdružení Druidi. Možná vám přijdou Kelti v Čechách poněkud přitaženi za jejich ryšavé vlasy, ale nenechme se mýlit, i v pražské diecézi působili ve středověku iroskotští misionáři, dokonce je po nich v Praze pojmenován Dům u Hybernů.

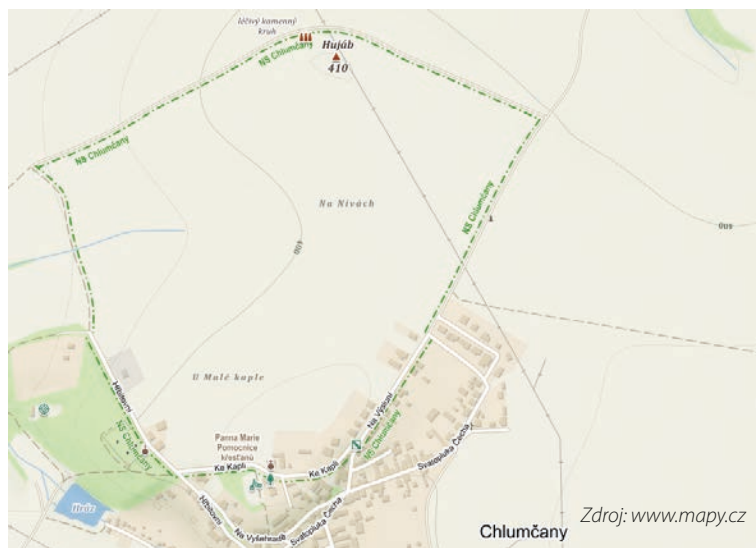
Zatímco se dospělí opět mohou těšit z romantických výhledů do kraje, a dle vlastního uvážení přitom buďto vysílat děkovné modlitby ke sv. Patrikovi nebo se v kamenném kruhu nechat nabíjet energií (kousek odsud vedou dráty vysokého napětí), děti si s chutí zaskotačí po kamenném hřišti. Po naučné stezce pak dokončíme okruh ke kapli Matky Boží pomoci.

Při chůzi si v krajině ještě všimněme nápadného vrcholu s kostelíkem západně od nás – to je Křížový vrch, slavné poutní místo slovutného chotěšovského kláštera, kam se podíváme příště.

Celý výlet je dlouhý zhruba tři kilometry, většina trasy vede po asfaltu. Převýšení je necelých třicet metrů, a tak je tato cesta vhodná pro děti, dospělé i seniory.

Aleš Grubr

učitel SPŠ stavební, Plzeň

Zdiáře emeritního biskupa Františka

3. 1.	9:00	Karlovy Vary, magistrát, zahájení Tříkrálové sbírky
5. 1.	14:00	Plzeň, Domov sv. Alžběty, mše sv. pro seniory
9. 1.		Pochlovice, návštěva Domova seniorů
10. 1.		Plzeň-Litice, Kněžský den
12. 1.		Praha, Ústředí Junáka, zasedání rady NKD
	14:00	Plzeň, Domov sv. Alžběty, mše sv. pro seniory
19. 1.	14:00	Plzeň, Domov sv. Alžběty, mše sv. pro seniory
23. 1.	18:00	Praha-Dejvice, Kostel sv. Vojtěcha, Ekumenická bohoslužba představitelů ERC a ČBK
24.–25. 1.		Arcibiskupství pražské, plenární zasedání ČBK
26. 1.	14:00	Plzeň, Domov sv. Alžběty, mše sv. pro seniory

Do tohoto zpravodaje přispěli svými fotografiemi: Soňa Pikrtová, P. Pavel Kavec, Marie Petříková, Václav Beneš, Jiří Strašek, Pavel Říha, Jana Černíková, Aleš Grubr.

Vážení čtenáři, vítáme také vaše obrazové a textové příspěvky do zpravodaje, které můžete posílat na adresu zpravodaj@bip.cz nebo poštou (nám. Republiky 35, Plzeň, 301 00).

Web plzeňské diecéze: www.bip.cz. Facebook: [@bip.cz](https://www.facebook.com/bip.cz).

38 Na vaše příspěvky se těší Hana Zemenová, redaktorka.

BISKUPSTVÍ PLZEŇSKÉ
VÁS SRDEČNĚ ZVE NA

SETKÁNÍ KATECHETŮ A TĚCH, KTERÍ POMÁHAJÍ S PASTORACÍ DĚTÍ VE FARNOSTECH

S BISKUPEM TOMÁŠEM HOLUBEM

26. LEDNA OD 17:00 NA BISKUPSTVÍ PLZEŇSKÉM
(NÁM. REPUBLIKY 35, PLZEŇ)

SVOU ÚČAST POTVRDTE NA E-MAIL:

LUDMILA.NEMECKOVA@BIP.CZ

Biskupství plzeňské

Z diáře biskupa Tomáše

01/23

- 1. 1. **10:00 – Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, pontifikální mše sv.**
- 3. 1. **16:00 – Plzeň, mážhaus radnice, zahájení Tříkrálové sbírky**
- 4. 1. **9:00 – Karlovy Vary, tříkrálové koledování s hejtmánem Karlovarského kraje a primátorkou Karlových Varů**
- 6. 1. **9:00 – Plzeň, Tříkrálové koledování s hejtmánem Plzeňského kraje a primátorem Plzně**
18:00 – Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, mše sv.
- 8. 1. **9:30 – Plzeň, KVK centrum, mše sv.**
12:00 – Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, mše sv. s žehnáním praporu Aktivních záloh AČR
- 10. 1. **9:30 – Plzeň-Litice, Kněžský den**

- 12. 1. **Bor u Tachova, vizitace farnosti**
17:00 Plzeň, Ekonomická rada diecéze
- 22. 1. **8:00 – Bor u Tachova, kostel sv. Mikuláše, mše sv. na zakončení vizitace**
- 23. 1. **12:30 – Praha, Ekumenická komise ERC a ČBK**
- 23.–25. 1. **Praha, Plenární zasedání ČBK**
- 26. 1. **10:00 – Praha, Školská komise ČBK**
17:00 – Plzeň, biskupství, setkání s katechety
- 27. 1. **Tachov, vizitace farnosti**
- 28. 1. **10:00 – Plzeň, setkání s rozvedenými i znovu sezdanými**
- 29. 1. **10:00 – Tachov, kostel Nanebevzetí Panny Marie, mše sv. na zakončení vizitace**
- 30. 1. **18:00 – Plzeň, Diecézní pastorační rada**

Zpravodaj plzeňské diecéze

vydává 1x měsíčně Biskupství plzeňské
nám. Republiky 35, 301 14 Plzeň

Odpovědná redaktorka: Hana Zemenová – zpravodaj@bip.cz

Korektury: Johana Kutková

Evidenční číslo MK ČR E22167

Redakce si vyhrazuje právo na upravovat zaslané příspěvky.
TiskneMK-tisk Plzeň.

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 12. 2022

Uzávěrka příštího čísl: 15. 1. 2023